

George Arion
Autograf

We know
books

Copyright © 2022 GEORGE ARION
Copyright © CRIME SCENE PRESS, 2022 pentru această ediție.

Toate drepturile rezervate, inclusiv dreptul de a reproduce
fragmente din carte.

CRIME SCENE PRESS

Piața Presei Libere nr. 1

e-mail: redactia@crimescenepress.ro

tel.: 021.317.91.37; 021.317.91.42; fax.: 021.317.91.43

www.crimescenepress.ro

CRIME SCENE PRESS

Director editorial: GEORGE ARION

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ARION, GEORGE**

**Autograf : șapte piese mortale, o farsă și două
monodrame / George Arion. - București : Crime Scene Press,
2022**

ISBN 978-606-8959-96-2

821.135.1

Coperta: ALEXANDRA BARDAN

Redactor: ALEXANDRU ARION

Culegere: GEORGE ARION JR. și MIHNEA ARION

Corectură: MANUELA RUXANDRA ARION

Tehnoredactor: LAURA TIBĂR

Bun de tipar: mai 2022

Tipărit în România

Carte apărută cu sprijinul *Fundației Premiile Flacăra*

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări, fără
acordul scris al editorului, este strict interzisă și se pedepsește
conform Legii dreptului de autor.

George Arion

AUTOGRAF

Șapte piese mortale, o farsă
și două monodrame

cu o prefață de
Ion Bogdan Lefter

CRIME
SCENE
PRESS
2022

SUMAR

Prefață despre „teatrul polițist” de Ion Bogdan Lefter	5
Șapte piese mortale	13
Scena crimei sau Caruselul ucigașilor	15
Amintiri din livada cu meri	99
Misterul unei nopți cu viscol	161
Trei kilograme de heroină	201
Revelion cu poștașul	223
La capătul răbdării	242
În labirint	263
O farsă de Duminica Surdului	287
Administratorul	289
Două monodrame	309
Autograf	311
Actrița	333

LBRIS

We know
books

ȘAPTE PIESE MORTALE

LBRIS

We know
books

Scena crimei
sau
Caruselul ucigașilor

Tragi-comedie polițistă
într-un act și cinci cadavre

În sala de spectacol luminile se sting treptat. Cortina nu este încă ridicată. Se-aude zgomotul unei încăierări.

- Lasă-mă! Ucigașule!
- Tu ești ucigașul!
- Ba tu!
- Ia-i cuțitul!
- Sânge! L-ai omorât!
- N-am omorât pe nimeni!
- La pripon cu el!
- Au! Mă doare! Dă-mi drumul!
- Atenție! Are un pistol!
- Poliția!

Răsună o împușcătură. Apoi se lasă liniștea. Miroase a praf de pușcă.

Cortina se ridică și dezvăluie o încăpere mobilată modern. Totul inspiră confort și bunăstare, pace și armonie. În fundal o ușă dă spre terasă. În laterala stângă o ușă dă spre baie. În partea opusă e o ușă care dă în hol. Rafturi cu cărți, un birou, un dulap, un băruleț. O scară duce la etaj. O alta la subsol. Pe ferestre se vede cum se lasă o înserare blândă. Și totuși, ambianța devine neliniștitoare pentru spectator din clipa în care acesta descoperă în mijlocul încăperii un trup lipsit de viață lângă care e un coupe-papier metalic plin de sânge.

De-afară se-aude zgomotul unei mașini. Apoi, voci răstite.

*Coboară din nou liniștea.**Deodată, individul de pe jos începe să sforăie. După câteva clipe îl vedem cum se ridică în capul oaselor, se întinde cu poftă și cască. Se uită cu mirare jur-împjur.*

HOȚUL: Unde mi-s? Am pauză în calculator. A, da... Eu îs răposatu'. Adică nu, îi țin locu'. Înjunghiat ca un godac. Cum dracu' a picat zaru' tocma' pe mine? Scarfasu' ei de viață! De la matineu mi s-a zgâlțâit ochiu' stâng de ziceai că-i de sticlă. Femeia mi-a zis să stau camuflat, că n-o să-mi iasă azi nicio pasență. N-am plecat urechea, am dat cu zoru' și-acu' am intrat într-un rahat de nu mă mai scoate nici cu vidanja. Ei! Unde-au ușchit-o gaborii? Unde-i diliul ăla de sticlete? Își dă aere de parcă ar fi mare sculă-basculă. Mai pompează și din pipă. Poluează ca un furnal. Și pute după el ca după o locomotivă diesel-electrică. Na! Aia nu-i pe fum. Și nu duhnește. E ca o latrină ecologică. (Se uită la ceas.) Aoleu! A trecut ora de când m-au parcat aici... Am tras însă o soileală de milioane!

Dă o raită prin încăpere. Ia câte un obiect, se uită la el, îl pune la loc.

HOȚUL: Barosan gagiu' care a mierlit-o! Pricopsit, nu șagă! Dacă mărit sfeșnicu' ăsta, bag la jgheab o săptămână. Îmi pun la bătaie ouăle din cuiabar dacă nu-i de argint. Bine o mai duce ștabii! Întoarce biștarii cu lopata. Iar eu mă zbat între datorie și datorii.

Iese pe terasă, se întoarce.

HOȚUL: Are și conifere. E bine de băgat la catastif pentru Crăciun, când e penurie de lipsă la brădet. Iarba are freza ca mandea când iese de la bulău. Iar iazul din beton e tamen bun de scaldă. Păcat că n-am la mine izmenele de înot. Măiculiță! Și ce cartotecă! Le-o fi luat la metru. Ca să se dea rotunzi, așa le cumpără mahării. Îs doar pentru impresie artistică, să cazi pe spate de ce dotați îs la biblică.

Ajunge în dreptul biroului. Vede că scaunul rotativ e întors cu fața spre bibliotecă. Vrea să-l așeze în poziția normală, dar scoate un strigăt de groază.

HOȚUL: Altu' pe sleep! Hei! Șefu'! Hopa sus! A sunat trâmbița-n garnizoană.

Pe scaun se vede un bărbat care zace cu un laț la gât.

HOȚUL: N-auzi? Apelu' de dimineată! Văleu! Cum s-auză? Are cordeluță la gât. E groasă! Vira ancora și cărel piano.

Bărbatul se trezește însă la viață.

PROFESORUL: De ce faceți zgomot? Dormeam așa de bine...

HOȚUL: Tu... tu... cine mațu' meu mai ești?

PROFESORUL: Profesor doctor docent. Specialitatea mea sunt dinozaurii pitici.

HOȚUL: Dinozaurii pitici?

PROFESORUL: Da. Cei care au trăit pe meleagurile noastre. Nu prea găseau hrană și nu s-au dezvoltat ca rudele lor din Vest. Erau mult mai mici de statură.

HOȚUL: Hă! Hă! Învârțiții ăia din Occident! De pe-atunci trai pe vătra. Iar ai noștri frecau țiparu'. Și mă rog, ce faci aici cu o zgardă la gât? Studiezi sufocarea la brutozauri?

PROFESORUL: Da de unde! Ajut la reconstituirea unei crime. Am fost rugat să mă așez în locul unui cadavru pentru ca anchetatorii să priceapă mai bine cum a fost omorât.

HOȚUL: Și pe mine m-a săltat de pe Corso un priponaș pentru același merchez.

PROFESORUL: Va fi foarte interesant.

HOȚUL: Ce să zic... Super. Frec manganu' și pierz lovele, dom'le, pricepi? Pierz lovele. Iar ajutor de șomaj nu-mi dă dacă ies din sistem.

PROFESORUL: Lucrați în sistemul bancar? Sunteți om de afaceri?

HOȚUL: De afaceri? Mda. Se poate zice și așa. Ce să fac? Nu pot trăi din alocația copiilor.

PROFESORUL: Aveți copii așa de mici?

HOȚUL: Nu. Nepoți. Alocația ălora ai mei am băgat-o la ghiozdan demult.

PROFESORUL: Să vă fie de bine. Dar polițiștii unde sunt? Fără ei suntem legați de mâini și de picioare. Nu se poate începe reconstituirea.

HOȚUL: Mi se rupe. Eu fac pași în peisaj.

Dă să iasă. Dinspre baie se-aude un strigăt.

DAMA: Mai stau mult aici?

Cei doi se privesc siderați.

Din baie apare Dama. E în costum de baie și cu apa șiroind pe ea.

DAMA: Am făcut țurțuri la nas de când mă bălăcesc în cadă.

PROFESORUL: Permiteți-mi să vă aduc un halat.

HOȚUL: Nu-i nevoie. E mai fătoasă așa. Mm! Are o care-nă trăsnet. Și un ambreiaj...

DAMA: Ia nu vă mai certați pe trupul meu. Unde-i halatul ăla?

Profesorul i-l întinde ceremonios.

DAMA: Unde-s polițiștii?

PROFESORUL: Și noi îi căutăm. Or fi prin grădină.

DAMA: Culeg ochiul-boului?

PROFESORUL: Nu. Culeg probe. Apoi le pun cap la cap și află cine e criminalul.

HOȚUL: Aș! M-am benoclat eu. Nu-s neam. Cine știe pe unde freacă menta! Îi doare-n pix de noi!

DAMA: N-o mai fi nevoie de reconstituire. Dacă-i așa, de ce nu ne dau liber? Asta-i bătaie de joc! Plec imediat și fără aprobarea lor.

PROFESORUL: Imposibil! Ancheta nu s-a terminat.

DAMA: Pentru mine s-a terminat. Îmi pun hainele și îmi iau valea.

PROFESORUL: Or fi la etaj.

HOȚUL: Mi se fâlfâie, și eu ies pe covertă. M-ați văzut destul.

Dinspre dulap se aude un alt strigăt. Toți încremenesc.

BARONUL: Ajutor! Mă sufoc!

Profesorul se repede la dulap, îl deschide. Din el se rostogolește un trup încalcit printre haine.

BARONUL: Uf! Dacă aveam masca pe figură rezistam mai mult.

O vede pe femeie.

BARONUL: Sărut mâinile, duduică! Salut la toată lumea.

CEILALȚI: Salut.

DAMA: Și dumneata... tot pentru reconstituire?

BARONUL: Exact, duduță scumpă.

DAMA: Sunt scumpă, dar nu sunt duduță.

BARONUL: Eu sunt om de afaceri.

PROFESORUL: Profesor doctor docent.

HOȚUL: Studiază brutozauri.

PROFESORUL: Dinozauri pitici.

DAMA: Pitici? Adică ăia de circ? Mă-nnebunesc după circ... O lume fascinantă... Dresuri, trapez, clovni...

PROFESORUL: Nu, doamnă. Dinozaurii nu mai trăiesc.

DAMA: Nu sunt o doamnă. Și n-o mai fă pe grozavul cu mine. Oricine știe că amărății ăia au dat ortul popii.

BARONUL (către HOȚ): Dumneata cu ce te ocupi?

HOȚUL: Sincer?

BARONUL: Evident.

HOȚUL: Dau cu jula.

PROFESORUL: Adică?

HOȚUL: Giordesc.

PROFESORUL: Nu pricep.

HOȚUL: Manglesc.

PROFESORUL: Tot nu-nțeleg.

DAMA: E șuț.

PROFESORUL: Tot în ceață sunt.

DAMA: E hoț. De buzunare? Din case?

HOȚUL: Și, și. Mai mult și.

BARONUL: Ce naiba facem aici? E clar; poliștii ne-au lăsat de izbeliște.

HOȚUL: Eu unu' mă topesc. Pân' acu' săltam cinci ceasuri.

PROFESORUL: Cum adică?

DAMA: Adică le fura. Doamne! Nedezvoltații ăia te fac să trăiești într-o altă lume.

PROFESORUL: Nu permit să mă jigniți. Eu mă ocup de *Rhabdodon*. Un dinozaur pitic care a trăit la noi. Un specimen remarcabil, cunoscut prin rezistența la condiții vitrege.

HOȚUL: Ce v-am fredonat eu? Se ocupă de fraierii de la noi care răbdau și înghițeau în sec. Iar ăia din Apus băgau la burdihan și le dădeau sfaturi alor noștri cum s-ajungă și ei la buzur. Nimic nu s-a schimbat, măiculiță! Aceeai abureală.

PROFESORUL: E prea de tot! Jigniți preistoria noastră. E vorba de înaintașii lui *Homo sapiens*.

HOȚUL: Nehaliții noștri de dinainte de *Homo sapiens limitus* de azi!

BARONUL: Asta-i bună! De-abia ne-am cunoscut și ne-am luat la harță. Mai bine am afla cum am aterizat aici.

PROFESORUL: Chiar.

HOȚUL: Cine decartează primul?

DAMA: Ce-ar fi dacă ai începe chiar tu? Văd că te dai vioi...

HOȚUL: Scuip tot. Ce? Crezi că am grețuri?

BARONUL: Dă-i drumul, ce mai aștepți?

HOȚUL: Luasem pașnic în colimator viloiiu ăsta când m-am pomenit agățat de un curcan. O clipă a tremurat pipota-n mine. „Hait!“, mi-am zis. „M-au gâbjit.“ Până să-l iau la sentiment că n-am călcat pe bec, l-am auzit vorbind ca un lord: „Reconstituim o crimă. Nu vreți să ne dați concursul?“ Vorbe de gentilom, care gădilă plăcut la ascultătoare. Mi-a venit culoarea la loc în față și l-am urmat în hogeacu' ăsta unde poți să ieși la spațir cu tractorașu'. M-a pus să-mi storc creierii că am grădiniță pe piept, mi-a arătat unde să iau poziție de tragere și s-a făcut strigoi. L-am pierdut de mușteriu. A! Mi-a mai zis că gașperului pe care l-a-nșfăcat mândra cu coasa i-a fost luat *Wassermann*-ul cu un *cour-papier*.

PROFESORUL: Poate cu un *coupe-papier*.

HOȚUL: Tot pentru donatori de sânge e...

DAMA: Eu tocmai ieșisem de la o prietenă unde fusesem în vizită...

HOȚUL: Pe bune?

BARONUL: Vizită la nouă dimineța?